

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat paszportowych, tryb ich uiszczania, warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tych opłat oraz warunki podwyższania opłat w razie zawinionej utraty paszportu.

§ 2. 1. Za wydanie paszportu uprawniającego do wielokrotnych wyjazdów za granicę pobiera się opłatę paszportową w wysokości 100 zł.

2. Za wydanie paszportu uprawniającego do jednokrotnego wyjazdu za granicę, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o paszportach (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 5), pobiera się opłatę paszportową w wysokości 50 zł.

§ 3. 1. Ulgową opłatę paszportową, w wysokości 50% stawki określonej w § 2 ust. 1, pobiera się od:

- 1) emerytów, rencistów i inwalidów oraz współmałżonków tych osób pozostających na ich wyłącznym utrzymaniu,
- 2) osób przebywających w domach pomocy społecznej lub w zakładach opiekuńczych albo korzystających z pomocy społecznej w formie zasiłków stałych,
- 3) kombatantów i innych osób, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, z 1993 r. Nr 29, poz. 133, Nr 129, poz. 602 i Nr 134, poz. 645, z 1994 r. Nr 99, poz. 482 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681),
- 4) uczącej się młodzieży szkół dziennych i studentów studiów stacjonarnych, z zastrzeżeniem § 4 pkt 1.

2. W razie zbiegu tytułów uprawniających do ulgowej opłaty paszportowej, przysługuje tylko jedna ulgowa opłata paszportowa.

§ 4. Nie pobiera się opłaty paszportowej, określonej w § 2, za wydanie paszportu:

- 1) małoletnim, którzy w dniu złożenia podania o wydanie paszportu nie mieli ukończonych 16 lat,
- 2) osobom, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, jeżeli ich wyjazd za granicę następuje w celu długotrwałego leczenia lub w związku z koniecznością poddania się operacji,

3) osobom, które złożyły podanie o wymianę paszportu z powodu jego wady technicznej.

§ 5. 1. Opłatę paszportową określoną w § 2 ust. 1 obniża się w przypadku wydania nowego paszportu przed upływem terminu ważności dotychczas posiadanego paszportu, na skutek wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zmiany nazwiska, imienia lub innych danych, które podlegają wpisowi do paszportu,
- 2) zmiany wyglądu osoby posiadającej paszport, która może utrudnić ustalenie jej tożsamości,
- 3) braku w dotychczas posiadanym paszporcie miejsca na umieszczenie w nim stempli, wiz lub pieczęci poświadczających przekroczenie granicy.

2. Wysokość opłaty za wydanie nowego paszportu, o którym mowa w ust. 1, ustala się odejmując od opłaty obowiązującej w dniu złożenia podania o wydanie nowego paszportu jedną dziesiątą część tej opłaty — za każdy pełny rok pozostający do upływu terminu ważności dotychczas posiadanego paszportu.

§ 6. 1. Za wydanie nowego paszportu przed upływem terminu ważności dotychczas posiadanego paszportu pobiera się opłatę paszportową w wysokości 300 zł, jeżeli paszport został utracony z przyczyn zawinionych przez jego posiadacza.

2. W razie kolejnej utraty ważnego paszportu z przyczyn, o których mowa w ust. 1, za wydanie nowego paszportu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł.

§ 7. Opłatę paszportową wpłaca się do kasy właściwego organu paszportowego lub na rachunek bankowy tego organu, ponosząc związane z tym koszty.

§ 8. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio w sprawach wydawanych w kraju polskich dokumentów podróży dla cudzoziemców.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 marca 1991 r. w sprawie opłat paszportowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 67, poz. 327).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

726

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 19 grudnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów.

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt 1 i art. 67 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym

(Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów (Dz. U. Nr 21, poz. 91 i Nr 134, poz. 656, z 1994 r. Nr 116, poz. 557 oraz z 1995 r. Nr 45, poz. 236, Nr 74, poz. 374 i Nr 153, poz. 789) w § 65 w ust. 1 pkt 28f otrzymuje brzmienie:

„28f) § 58 ust. 4 nie stosuje się do dnia 31 grudnia 1998 r. do przyrządów i urządzeń wymienionych w § 7 ust. 1 pkt 1–11 oraz ust. 2 pkt 1 i pkt 3–6 za-

łącznika nr 7 do rozporządzenia, o ile urządzenia te były wyprodukowane, zainstalowane w stacji kontroli pojazdów i użytkowane w niej do badań technicznych przed dniem 1 maja 1993 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *B. Liberadzki*

727

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie sposobu rozdysponowania kontyngentów celnych na przywóz w 1997 r. pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 58 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 i z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496), w związku z art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozdysponowanie kontyngentów celnych na przywóz pojazdów samochodowych, ustanowionych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1996 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów celnych na przywóz niektórych pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 148, poz. 702), następuje w drodze wydawania pozwoleń na przywóz na podstawie wniosków składanych przez polskie podmioty gospodarcze określone w ust. 2.

2. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, dotyczącym odrębnie każdej marki pojazdu samochodowego może występować polski podmiot gospodarczy będący wyłącznym przedstawicielem producenta lub producentów pojazdów danej marki, z którym producent zawarł umowę upoważniającą do przywozu w 1997 r. takich pojazdów do Polski w ramach ustanowionego kontyngentu.

3. Wnioski mogą być składane do Ministerstwa Gospodarki od dnia wejścia w życie rozporządzenia i będą rozpatrywane w kolejności zgłoszeń, do czasu wyczerpania kontyngentu, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1997 r. Wnioski złożone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia nie podlegają rozpatrzeniu. Kontyngent nie rozdysponowany do dnia 31 grudnia 1997 r. nie podlega rozdysponowaniu w roku 1998.

4. Wzór wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz pojazdów samochodowych w ramach kontyngentu, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinny być dołączone następujące dokumenty:

- 1) odpis z rejestru handlowego lub innego rejestru (dokumentu) stwierdzającego status oraz przedmiot przedsiębiorstwa osoby prawnej lub spółki prawa handlowego nie mającej osobowości prawnej, lecz podlegającej wpisowi do rejestru handlowego, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej — w przypadku podmiotu nie będącego osobą prawną,
- 2) kopia zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym (REGON), wydanego przez właściwy urząd statystyczny,
- 3) pisemne oświadczenie podmiotu zagranicznego o nadaniu polskiemu podmiotowi gospodarczemu wyłącznych uprawnień przedstawicielskich, upoważniających do przywozu pojazdów samochodowych danej marki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach kontyngentu w 1997 r., potwierdzone przez urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej właściwy dla siedziby podmiotu zagranicznego, wraz z tłumaczeniem na język polski,
- 4) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego stwierdzające zgłoszenie obowiązku podatkowego oraz należyte wypełnianie zobowiązań podatkowych,
- 5) zaświadczenie właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenie społeczne,
- 6) w przypadku rozdysponowania kontyngentu w trybie § 2 ust. 2 — kopia faktury producenta, kopia poprzednio udzielonego pozwolenia, potwierdzona przez urząd celny, a także — będąca dowodem sprzedaży pojazdu — kopia faktury lub rachunku uproszczonego, wystawianych przez sprzedawcę zgodnie z odrębnymi przepisami o podatku od towarów i usług, albo — w razie zaistnienia okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności wnioskodawca bądź wystawca faktury lub rachunku